

Praktyka w zakresie prelekcji i krytyki muzycznej - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Praktyka w zakresie prelekcji i krytyki muzycznej
Kod przedmiotu	03.2-WA-JiMEP-PPK-Ć-S14_pNadGen09CXR
Wydział	Wydział Artystyczny
Kierunek	Jazz i muzyka estradowa
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2017/2018

Informacje o przedmiocie	
Semestr	6
Liczba punktów ECTS do zdobycia	1
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Rafał Ciesielski, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	15	1	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

- opanowanie podstawowej wiedzy dotyczącej krytyki muzycznej (istota, funkcje, historia),
- opanowanie wiedzy z zakresu estetyczno-muzycznych uwarunkowań praktyki krytycznomuzycznej (publicystycznomuzycznej),
- zapoznanie z problematyką warsztatu krytycznomuzycznego (publicystycznego),
- przygotowanie do praktycznej działalności publicystycznej (recenzenckiej) w zakresie muzyki (w środowiskach i mediach lokalnych),
- przygotowanie do praktycznej realizacji różnych form publicznego komentowania muzyki.

Wymagania wstępne

Zaliczenie z przedmiotu: seminarium prelekcji i krytyki muzycznej.

Zakres tematyczny

1. Krytyka muzyczna i krytyka jazzowa – pojęcie, źródła, funkcje i formy. 2. Zarys historii krytyki muzycznej. Socjologiczne, estetyczne i kulturowe uwarunkowania funkcjonowania krytyki muzycznej. Krytyka muzyczna w Polsce – historia i współczesność. 3. Krytyka jazzowa - historia. Krytyka jazzowa w Polsce. 4. Podstawowa problematyka krytycznomuzyczna i jej estetycznomuzyczne konteksty (estetyka muzyczna-socjologia muzyki-krytyka muzyczna). 5. Formalno-prawne aspekty publicystyki muzycznej. Prawo prasowe. 6. Sylwetka krytyka (publicysty) muzycznego. 7. Elementy warsztatu krytycznomuzycznego. 8. Krytyka (publicystyka) muzyczna jako działalność społeczna. 9. Formy publicystyki muzycznej. 10. Prasa lokalna – przegląd, stan, perspektywy. Publicystyka muzyczna w prasie lokalnej.

Metody kształcenia

Metoda projektu, wykład problemowy, dyskusja.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
posiada wiedzę umożliwiającą docieranie do niezbędnych informacji książki, Internet), ich analizowanie i interpretowanie we właściwy sposób, rozpoznaje i definiuje wzajemne relacje zachodzące pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiowania, wykazuje zrozumienie wzajemnych relacji zachodzących pomiędzy rodzajem stosowanej w danym dziele ekspresji artystycznej a niesionym przez niego komunikatem, jest przygotowany do współpracy z innymi muzykami w różnego typu zespołach oraz w ramach innych wspólnych prac i projektów, także o charakterze multidyscyplinarnym, posiada umiejętność swobodnej ustnej i pisemnej wypowiedzi (w języku polskim i wybranym języku obcym na poziomie B2 ESOKJ) na temat interpretowania, tworzenia i odtwarzania muzyki oraz na temat kwestii dotyczących szeroko pojmowanych tematów ogólnohumanistycznych, jest zdolny do definiowania własnych sądów i przemyśleń na tematy społeczne, naukowe i etyczne oraz umie je umiejscowić w obrębie własnej pracy artystycznej	- KJ_W02 - KJ_W07 - KJ_W08 - KJ_W10 - KJ_W12 - KJ_W13 - KJ_W14	- obserwacja i ocena aktywności na zajęciach - obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta - praca pisemna - projekt - przygotowanie projektu - test	Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Ocena semestralna wynika z ocen za poszczególne projekty (publikacja w prasie tekstu o muzyce/kulturze muzycznej lub wywiadu, sporządzenie dossier artystycznego solisty lub zespołu). Kryteria oceny: tytuł, język, forma, poprawność merytoryczna, oryginalność ujęcia.

Literatura podstawowa

1. W.Pisarek, Nowa retoryka dziennikarska, Kraków 2002; 2. Dziennikarstwo i świat mediów, red. Z.Bauer, E.Chudziński, Kraków 2004;

3. J.Sobczak, Prawo prasowe, Warszawa 2000; 4. Z polskiej krytyki jazzowej, red. W.Panek, Kraków 1978; 5. Polskie ścieżki do jazzu, red. K.Brodacki, Warszawa 1980; 6.

R.Ciesielski, Jazz jako przedmiot krytyki muzycznej, w: Krytyka muzyczna. Krytyka czy krytyki?, red. M.Bristiger, R.Ciesielski, Zielona Góra 2012; 7. Jazz w kulturze polskiej, red.

R.Ciesielski, Zielona Góra 2014, t. 1; 2016, t. 2.

Literatura uzupełniająca

1. S.Jarociński, Antologia polskiej krytyki muzycznej XIX i XX wieku, Kraków 1955; 2. M.Dziadek, Polska krytyka muzyczna 1890-1914. Koncepcje i zagadnienia, Katowice 2002;

3. R.Ciesielski, Refleksja estetyczna w polskiej krytyce muzycznej Dwudziestolecia międzywojennego, Poznań 2005,

Uwagi

Zmodyfikowane przez prof. dr hab. Jerzy Szymaniuk (ostatnia modyfikacja: 29-04-2017 10:48)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ